

¹तरः, ²अवतारः, तारः, तितरिषः-तितरीषः-तितीर्षः, तेतिरः ;
तरितुम्-^Aअवतरीतुम्, तारयितुम्, तितरिषितुम्-तितरीषितुम्-तितीर्षितुम्,
तेतिरितुम् ;

³तीर्णिः, ⁴तारा, तारणा, तितरिषा-तितरीषा-तितीर्षा, तेतिरा ;
तरणम्, तारणम्, तितरिषणम्-तितरीषणम्-तितीर्षणम्, तेतिरणम् ;

⁵तीर्त्वा, तारयित्वा, तितरिषित्वा-तितरीषित्वा-तितीर्षित्वा, तेतिरित्वा ;
वित्तीर्य, वितार्य, वितितरिष्य-वितितरीष्य-वितित्तीर्ष्य, वितेतीर्य ;

तारम् २, } तारम् २, } तितरिषम् २-तितरीषम् २-तितीर्षम् २, }
तीर्त्वा २, } तारयित्वा २, } तितरिषित्वा २-तितरीषित्वा २-तितीर्षित्वा २, }

⁶तरणिः, ⁷तरुः, ⁸तरीः, ⁹तरुणः. तेतिरम् २ ; }
तेतिरित्वा २ ; }

(779) “तेज पालने” (I-भ्वादिः-231. सक. सेट्. पर.)

तेजकः-जिका, तेजकः-जिका, तितेजिषकः-षिका, तेतेजकः-जिका ;
तेजिता-त्री, तेजयिता-त्री, तितेजिषिता-त्री, तेतेजिता-त्री ;
इत्यादीनि सर्वाणि रूपाणि भौवादिककैलतिवत् (262) बोध्यानि । तेजितम्^B ।

1. ‘ऋदोरप्’ (3-3-57) इति भावेऽप् प्रत्ययः । घञपवादः ।
2. ‘अवे तृस्त्रोर्घञ्’, (3-3-120) इति करणाधिकरणयोर्घञ् ।
3. क्तिनि, इत्वरपरत्वयोः, ‘ऋत्वादिभ्यः क्तिन् निष्ठावद् वाच्यः’ (वा. 8-2-44)
इति क्तिनस्तकारस्य नकारः । णत्वम् ।
4. भिदादिषु (3-3-104) तारा इति पाठात् ज्योतिषि वाच्ये वृद्धिर्भवति । न
तु इत्वमिति ज्ञेयम् ।
5. ‘श्र्युकः क्तिनि’ (7-2-11) इतीणिषेधे, इत्वरपरत्वदीर्घेषु रूपम् ।
6. ‘अशावतृभ्योऽनिः’ [द. उ. 1.1.] इत्यनिप्रत्यये गुणः । तरणिः = सूर्यः ।
7. ‘मृत्शीतृ—’ [द. उ. 1-92] इत्युप्रत्ययः । छायापुष्पफलार्थिनोऽसुं तरन्तीति
तरुः = वृक्षः ।
8. ‘अवितृ—’ [द. उ. 1-82] इति ईप्रत्ययः । तरीः = ह्रस्वो वायुश्च ।
9. ‘कृत्तृदारिभ्य उन्नन्’ [द. उ. 5-52] इत्युन्नन्प्रत्ययः । तरुणः = वायुर्युवा च ।
- A. ‘अवलोक एव नृपतेः स्म दूरतो रभसाद् रथादवतरीतुमिच्छतः ।
अवतीर्णवान् प्रथममात्मना हरिर्विनयं विशेषयति सम्भ्रमेण सः ॥’

शि. च. 13.7.

B. ‘अर्कजितोऽसौ हरिखर्जनोत्कधोरजत्पशुत्रातमजेन तेजितम् ।’ धा. का. 1. 31.